Ministerie van Justitie en Veiligheid

Minister van Asiel en Migratie
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
Ter info: Minister van Justitie en Veiligheid

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Regulier en Nat.

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20011
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

Datum
3 april 2026

Onze referentie
7475432

nota

Maatregelen rondom het aanpakken van schijnerkenningen

1. Aanleiding

Op 10 maart jl. heeft MAenM, naar aanleiding van de mondelinge vragen van het lid Boomsma[1], de Tweede Kamer geïnformeerd over de noodzaak om schijnerkenningen tegen te gaan en toegezegd de Kamer in april te informeren over een plan van aanpak. Met deze nota wordt u hierover geïnformeerd en wordt de bijgevoegde Kamerbrief aan u voorgelegd. De brief wordt mede namens de SJenV verstuurd. De stukken worden daarom aan u beiden voorgelegd. MJenV staat ter info in de lijn vanwege zijn betrokkenheid bij het WSr en de RWN.

In samenwerking met de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG), de Nederlandse Vereniging voor Burgerzaken (NVVB), het Openbaar Ministerie (OM), de ministeries van Justitie en Veiligheid en Buitenlandse Zaken is een samenhangend pakket aan maatregelen uitgewerkt. De maatregelen uit het coalitieakkoord[2] maken onderdeel uit van deze aanpak en vergen nadere uitwerking, met name ten aanzien van de juridische haalbaarheid en uitvoerbaarheid.

2. Geadviseerd besluit

U wordt geadviseerd:

1. In te stemmen met de voorgestelde gefaseerde aanpak van schijnerkenningen, bestaande uit a) korte termijnmaatregelen binnen het bestaande instrumentarium die zien op het versterken van zowel de positie van de ambtenaar van de burgerlijke stand als de medewerker burgerzaken en het voorkomen dan wel vernietigen van schijnerkenningen en b) verkennen lange termijnmaatregelen die wetswijziging vereisen, namelijk het strafbaar stellen van schijnerkenningen en het beperken van het aantal loketten en/of gemeenten waar een erkenning van een buitenlands kind kan plaatsvinden indien daaraan verkrijging van het Nederlanderschap of verblijfsrecht is verbonden.
2. In te stemmen met verzending van de Kamerbrief waarin deze aanpak wordt toegelicht. In de Kamerbrief is ook een toelichting opgenomen over de aanpak in België, zoals toegezegd aan de Kamer.
3. Kennis te nemen van de structurele knelpunten in de uitvoering.

3. Kernpunten

- In toenemende mate zijn er signalen bij de IND dat schijnerkenningen worden ingezet als instrument om verblijfsrecht of de Nederlandse nationaliteit, en vervolgens afgeleid verblijfsrecht, te verkrijgen, zonder dat door de erkenner invulling wordt gegeven aan het ouderschap. De erkenning wordt daarbij

[1] https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/kamervragen/detail?did=2026D10936&id=2026Z04760
[2] Aan de slag - Coalitieakkoord 2026-2030 | Kabinetsformatie

misbruikt voor migratiedoeleinden in plaats van voor het tot stand brengen van een daadwerkelijke ouder-kindrelatie. Gezien het aantal zaken waarin een vermoeden van schijnerkenning bestaat en de constatering door de IND dat dit de afgelopen jaren is toegenomen, is een gerichte aanpak noodzakelijk.
- De aanpak is complex, omdat deze raakt aan meerdere rechtsgebieden, waaronder het vreemdelingenrecht, familierecht en strafrecht, evenals meerdere uitvoeringsorganisaties en 342 gemeenten. Deze verwevenheid leidt tot versnippering van bevoegdheden en verantwoordelijkheden, waardoor strakkere regie op de aanpak noodzakelijk is.
- In de uitvoeringspraktijk doen zich verschillende knelpunten voor:
    - Binnen gemeenten is niet eenduidig belegd wie verantwoordelijk en aanspreekbaar is bij signalen van schijnerkenningen.
    - Gemeenten voelen beperkte ruimte om vooraf te toetsen of sprake is van misbruik.
    - Informatie-uitwisseling tussen gemeenten onderling en de gemeente en de IND is beperkt en nog niet structureel ingericht.
    - Capaciteits- en prioriteringsvraagstukken bij het OM en gemeenten.
    - De drempel om een erkenning te weigeren of te laten vernietigen wordt door bewijsproblematiek als hoog ervaren.
    - Er ontbreekt een landelijk overzicht van veelerkenners en bijbehorende risicoprofielen.
    - Signalen van de IND, zoals terugmeldingen, leiden in de praktijk niet altijd tot aanpassing van de Basisregistratie Personen (BRP), omdat gemeenten een erkenning niet kunnen wijzigen, zolang deze niet juridisch is vernietigd en het leveren van voldoende bewijs daarvoor is complex. Hierdoor kunnen discrepanties ontstaan tussen verblijfsrechtelijke besluiten en de BRP-registratie.
- Tegen deze achtergrond worden op korte termijn maatregelen genomen binnen het bestaande instrumentarium. Deze richten zich op:
    - Het voorkomen van schijnerkenningen door aan de gemeentelijke balie actiever te controleren wanneer een erkenner een kind komt erkennen of de buitenlandse erkenning komt inschrijven. Indien er voldoende aanwijzingen zijn voor schijnerkenning, wijst de ambtenaar van de burgerlijke stand het inschrijvingsverzoek van de buitenlandse erkenning af.
    - Het versterken van de positie en daarmee het handelingsperspectief van zowel de ambtenaar van de burgerlijke stand (formele beoordeling) als de medewerker burgerzaken (achter de balie).
    - Het intensiveren en verbeteren van de samenwerking tussen betrokken gemeenten onderling, tussen gemeenten en de IND en het OM, onder meer via gerichte pilots.
    - Het actiever inzetten op het vernietigen van schijnerkenningen door het OM, zodat daaropvolgend ook de daaraan verbonden verblijfsrechtelijke en/of nationaliteitsgevolgen door de IND kunnen worden teruggedraaid.
- Er is een strategisch overleg ingericht om de acties op te zetten en de voortgang actief te monitoren. Afgesproken is dat aanhoudende knelpunten tijdig worden opgeschaald en zo nodig op politiek niveau worden voorgelegd.
- Deze maatregelen bieden naar verwachting geen volledige en structurele oplossing. In het coalitieakkoord zijn daarnaast verderstrekkende maatregelen opgenomen die wetswijziging vereisen. Deze vergen nadere verkenning naar doelmatigheid en uitvoerbaarheid. U wordt voor het zomerreces geïnformeerd over de planning van deze trajecten.

4. Toelichting

Plan van aanpak (inhoud Kamerbrief)

Bij de voorgestelde aanpak wordt onderscheid gemaakt tussen maatregelen die op korte termijn binnen het bestaande instrumentarium kunnen worden gerealiseerd en maatregelen die wetswijziging vergen. De maatregelen richten zich enerzijds

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Regulier en Nat.

Datum
3 april 2026

Onze referentie
7475432

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Regulier en Nat.

Datum
3 april 2026

Onze referentie
7475432

op het voorkomen van schijnerkenningen en anderzijds op het effectief kunnen ingrijpen wanneer een schijnerkenning heeft plaatsgevonden. In de Kamerbrief worden onderstaande maatregelen nader toegelicht.

Status: deze maatregelen worden in april 2026 landelijk geïmplementeerd en opgeschaald. Bij de implementatie van deze maatregelen wordt tevens getoetst of gemeenten hiermee voldoende in staat zijn om signalen van mogelijke schijnerkenningen te herkennen en te beoordelen. U meldt in de Kamerbrief dat de uitvoering inmiddels is gestart en dat de belangrijkste instrumenten en samenwerkingsstructuren zijn ontwikkeld en vastgesteld. In april 2026 worden de handreikingen voor gemeenten verspreid en toegelicht, gaat het multidisciplinaire expertiseteam van start en worden de pilots met het OM en de IND in werking gezet. Lopende initiatieven, zoals de aanpak van buitenlandse schijnerkenningen, worden daarbij voortgezet en versterkt.

A. <u>Korte termijn maatregelen om schijnerkenningen te vernietigen en de daaraan verbonden gevolgen voor verblijfsrecht en nationaliteit aan te pakken:</u>
   1. Intensiveren van de samenwerking tussen het OM en de IND, waarbij een pilot wordt gestart waarin het OM een standaardverzoek tot vernietiging van schijnerkenningen kan ontwikkelen en inzetten.
   2. Intensiveren samenwerking tussen de NVVB en de IND, waarbij een pilot wordt gestart waarin gemeenten bij aanwijzingen voor schijnerkenningen, vastgelegd in buitenlandse akten en geregistreerd in Nederland, een gerechtelijke procedure kunnen starten om deze erkenningen te laten vernietigen.

   Status: deze pilots zijn inmiddels gestart en worden gebruikt om werkwijzen te standaardiseren en op te schalen. U meldt dit met toelichting in de Kamerbrief.

B. <u>Lange termijn maatregelen die een wetswijziging vereisen:</u>
   1. Beperken van het aantal loketten en/of gemeenten waar erkenningen van buitenlandse (derdelandse) kinderen kunnen plaatsvinden die leiden tot verkrijging van het Nederlanderschap en/of verblijfsrecht en afschaffing van de mogelijkheid om een kind in Nederland bij de notaris te erkennen (artikel 1:203 lid 1 sub b Burgerlijk Wetboek)*.
   2. Schijnerkenning wordt strafbaar gesteld, zodat schijnerkenners strafrechtelijk kunnen worden vervolgd**.
   3. Aanscherpen van de voorwaarden om een kind tot zeven jaar te erkennen, bijvoorbeeld een eis van biologisch vaderschap of het aantonen van een familierelatie*.
   4. Geen Nederlanderschap meer te verbinden aan een erkenning van een kind onder de zeven jaar of nadere voorwaarden stellen *.
   5. Verbreden van het handelingsperspectief van de IND, door de IND bevoegd te maken een verzoek tot vernietiging van een erkenning bij de civiele rechter in te dienen *.

   Status: de maatregelen worden uitgewerkt in verschillende wetstrajecten. Per voorstel wordt een beleidskompas opgesteld. Momenteel worden de mogelijkheden ten aanzien van deze maatregelen nader verkend op doelmatigheid en juridische haalbaarheid. Daarbij worden ook relevante aandachtspunten in beeld gebracht, waaronder de verhouding tot het bestaande familierechtelijke stelsel, de eisen die voortvloeien uit het gelijkheidsbeginsel en internationale verdragen, en de vraag in hoeverre onderscheid naar risicogroepen mogelijk en passend is. Ook wordt bezien wat de gevolgen zijn voor de uitvoering door gemeenten, IND en OM, onder meer in relatie tot informatie-uitwisseling en bewijsvoering. De Kamer wordt in het tweede kwartaal van 2026 geïnformeerd over de nadere uitwerking en vervolgstappen in de wetstrajecten.

Daarnaast wordt gewerkt aan een beleidskader naar aanleiding van de zogenoemde Chavez-jurisprudentie. Dit kader beoogt meer duidelijkheid en uniformiteit te bieden in de beoordeling van verblijfsrechten die voortvloeien uit het ouderschap van een Nederlands kind. Heldere en eenduidige regels beperken de ruimte voor misbruik en dragen bij aan een effectievere aanpak van schijnerkenningen.

* De uitwerking vindt plaats onder gezamenlijke verantwoordelijkheid van MAenM en SJenV, waarbij de maatregelen in onderlinge samenhang worden bezien en elkaar dienen te versterken.
** Deze maatregelen worden nader uitgewerkt in overleg met het OM. Daarbij wordt ook bezien in hoeverre het bestaande strafrechtelijke instrumentarium, waaronder vervolging op grond van valsheid in geschrifte, toereikend is. Indien aanvullende strafrechtelijke normering of een afzonderlijke strafbaarstelling noodzakelijk wordt geacht, zal MAenM daarvoor het wetgevingstraject vormgeven, MJenV wordt hierin meegenomen gezien zijn verantwoordelijkheid voor het WSr.

Voorts heeft MAenM toegezegd de Kamer te informeren over lessen uit de wijze waarop andere landen omgaan met schijnerkenningen. In dit kader is gekeken naar de aanpak in omringende landen, in het bijzonder België.

België heeft, evenals Nederland, te maken gehad met een toename van vermoedelijke schijnerkenningen en heeft het toetsings- en uitvoeringsproces aangescherpt. Anders dan in Nederland worden daar in een vroeg stadium meerdere ketenpartners betrokken, waaronder het parket (vergelijkbaar met het OM), wat leidt tot een bredere toets en een sterkere basis voor weigering of opschorting van erkenningen. Daarnaast kent België, net als Nederland, de mogelijkheid om een erkenningsprocedure tijdelijk op te schorten wanneer twijfel bestaat over de intentie van de erkenning, zodat nader onderzoek kan worden verricht. Ook is erkenning geografisch beperkt tot enkele gemeenten, waardoor strategisch kiezen voor gemeenten waar de toetsing mogelijk minder strikt is, wordt tegengegaan. Tevens is de samenwerking tussen gemeenten, het parket van de Procureur des Konings en vreemdelingenautoriteiten structureler ingericht. Deze elementen worden betrokken bij de verdere uitwerking van de Nederlandse aanpak. Aanvullende informatie over de Duitse aanpak wordt momenteel verzameld en kan in een volgende voortgangsbrief worden meegenomen.

MAenM heeft tevens toegezegd de Kamer nader te informeren over de zaak waarin sprake is van een erkenner met een groot aantal erkenningen. In dit kader is sprake van een lopende strafrechtelijke procedure, waarbij op basis van de feiten en omstandigheden is bezien of sprake is van strafbare feiten, waaronder mogelijk mensensmokkel of mensenhandel. Gelet op het lopende onderzoek en de strafrechtelijke aard van de procedure kunnen hierover thans geen inhoudelijke mededelingen worden gedaan. Indien en zodra deze zaak voorkomt, zal de Kamer hierover conform toezegging worden geïnformeerd.

Achtergrond: Problematiek
De problematiek rondom schijnerkenningen is hardnekkig en lijkt in omvang toe te nemen. De IND signaleert in toenemende mate gevallen waarin erkenning lijkt te zijn ingezet om verblijfsrecht of nationaliteit te verkrijgen, zonder dat feitelijk invulling wordt gegeven aan het ouderschap. Daarnaast zijn er aanwijzingen voor meer structurele vormen van misbruik, waaronder zogenoemde veelerkenning. De

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Regulier en Nat.

Datum
3 april 2026

Onze referentie
7475432

omvang en aard hiervan kunnen landelijk niet nauwkeurig worden vastgesteld, doordat een eenduidige registratie en definitie ontbreken.

Van een schijnerkenning is sprake wanneer een kind wordt erkend met als enige doel het verkrijgen van verblijfsrecht of nationaliteit, zonder dat feitelijk of op enige wijze invulling wordt gegeven aan het ouderschap. De erkenning wordt daarbij gebruikt als juridisch middel om verblijfsrechten of nationaliteit te verkrijgen, en niet om een daadwerkelijke ouder-kindrelatie tot stand te brengen. Dit kan nadelige gevolgen hebben voor het kind, kan leiden tot druk op publieke voorzieningen en ondermijnt het Nederlandse migratie- en nationaliteitsbeleid.

Deze schijnerkenningen kunnen zowel in Nederland als in het buitenland plaatsvinden. Sinds het Chavez-Vilchez-arrest[3] is een toename zichtbaar van zaken waarin een beroep wordt gedaan op afgeleid verblijfsrecht op basis van een Nederlands kind, meer in het bijzonder diens Unieburgerschap. In een deel van deze zaken bestaan aanwijzingen dat de Nederlandse ouder geen rol speelt in het leven van het kind en geen contact heeft. Deze aanwijzingen worden gebaseerd op feiten en omstandigheden die in individuele dossiers naar voren komen, zoals het ontbreken van contact tussen erkenner en kind of het ontbreken van een rol in de verzorging en opvoeding. Een kind jonger dan zeven jaar verkrijgt bij erkenning door een Nederlander automatisch de Nederlandse nationaliteit. De derdelandse moeder kan vervolgens, onder voorwaarden, een verblijfsvergunning aanvragen op grond van afgeleid verblijfsrecht, met nareiseffect voor haar kerngezin. Die afhankelijkheid is aan de orde wanneer de ouder feitelijk voor het kind zorgt, verantwoordelijk is voor de opvoeding en het kind zonder deze ouder geen andere keuze heeft dan de Europese Unie te verlaten.

Het aantal signalen van een mogelijke schijnerkenning bij de IND is gestegen van enkele tientallen per jaar naar circa 250 in 2024 en ongeveer 410 in 2025[4]. Regelmatig is ook sprake van zogenoemde veelerkenning, waarbij één persoon meerdere kinderen erkent. Of in deze gevallen daadwerkelijk sprake is van misbruik, kan alleen per individueel geval worden vastgesteld en is afhankelijk van nader onderzoek en, waar nodig, rechterlijke toetsing. Ook ontbreken op dit moment volledige gegevens over het aantal verleende verblijfsvergunningen en eventuele nareis die samenhangen met deze problematiek.

Knelpunten in de uitvoering
Erkenning is in het Nederlandse recht primair gericht op het tot stand brengen van een juridische ouder-kindrelatie en niet op het toetsen van verblijfsrechtelijke gevolgen. De algemene voorwaarden voor erkenning gelden bovendien voor alle gevallen van erkenning, ook voor reguliere gezinssituaties zoals bij ongehuwde ouders of wanneer een niet-biologische ouder juridisch ouder wordt, wat de ruimte beperkt om generieke aanscherpingen door te voeren zonder gevolgen voor bonafide gevallen.

[3] Uitspraak Europese Hof van Justitie van 10 mei 2017 (ECLI:EU:C:2017:354)
[4] Disclaimer: De cijfers kunnen afwijken van eerdere cijfers over eenzelfde periode in vorige rapportages, omdat de cijfers zijn geactualiseerd. In een aantal zaken worden correcties uitgevoerd na het verstrijken van de rapportageperiode die pas zichtbaar worden in cijfers met een latere peildatum. Alle cijfers (zowel de totalen als de verschillende deelcijfers) zijn afgerond op tientallen. Cijfers tussen 0-9 worden vermeld als < 10. Door de afrondingen kan een ogenschijnlijk verschil ontstaan tussen de eindtotalen en de optelsommen van de verschillende deelcijfers.

De uitvoering wordt bemoeilijkt doordat verantwoordelijkheden versnipperd zijn belegd over gemeenten, de IND en het OM, zonder eenduidige regievoerder. Gemeenten hebben een beperkte informatiepositie, weinig tijd voor onderzoek en het is in de praktijk lastig te bewijzen dat onomstotelijk sprake is van een schijnerkenning. Daarnaast ontbreekt bij gemeenten vaak inzicht in eerdere erkenningen door dezelfde persoon. Hoewel de ambtenaar van de burgerlijke stand via de BRP zicht heeft op de juridische kinderen van een persoon, is deze registratie niet ingericht als signaleringsinstrument. Daardoor biedt deze geen volledig of automatisch overzicht van erkenningen in andere gemeenten, waardoor patronen van veelerkenning moeilijk te signaleren zijn, onder meer door het ontbreken van een centrale registratie en beperkte gegevensdeling tussen gemeenten. Weigeringen van erkenningen zijn in het verleden door de rechter regelmatig niet in stand gelaten wegens motiveringsgebrek, mede gelet op het belang van het kind om twee juridische ouders te hebben, en doordat het bestaan van een schijnerkenning in de praktijk moeilijk aantoonbaar bleek. Daarnaast ontbreekt bij erkenningen gedaan in het buitenland veelal een inhoudelijke toets op mogelijke schijnerkenning.

Een eenmaal in Nederland tot stand gekomen erkenning kan uitsluitend via de rechter worden vernietigd. Voor in Nederland opgemaakte erkenningen kan het OM hiertoe een verzoek indienen, indien de erkenner niet de biologische vader is en sprake is van strijd met de openbare orde. Hetgeen in de praktijk vaak neerkomt op het leveren van overtuigend bewijs van misbruik. De IND beschikt niet over een zelfstandige bevoegdheid om een erkenning te laten vernietigen en is, indien aan de voorwaarden is voldaan, gehouden verblijfsrecht toe te kennen.

Voor buitenlandse erkenningen die door de ambtenaar burgerzaken zijn opgenomen in de Basisregistratie Personen (BRP) en waarvan de gemeente weigert om deze op te nemen of waarvan op basis van een terugmelding de gemeente de gegevens wil schrappen, moet de gemeente zelf naar de civiele rechter als de betrokkene daartegen in bezwaar gaat.

In pilot wijst de IND verblijfsaanvragen van de verzorgende derdelandse moeder op basis van het Chavez-Vilchez-arrest af bij vermoedens van schijnerkenning, en verzoekt via een zogenoemde terugmelding[5] aan gemeenten om de registratie in de BRP te herzien. In de praktijk wordt hier door gemeenten echter geen opvolging aan gegeven, omdat gemeenten een eenmaal geregistreerde erkenning niet zelfstandig kunnen aanpassen zolang deze niet door de rechter is vernietigd, waardoor discrepanties ontstaan tussen verblijfsrechtelijke besluiten en de BRP-registratie. Dit wordt als onwenselijk beschouwd, mede omdat hiervoor de erkenning moet worden geweigerd en het in de praktijk lastig is om dit voldoende te bewijzen. Daarnaast geldt dat dit enkel mogelijk is bij in het buitenland gedane erkenningen. Voor in Nederland gedane erkenningen kunnen gemeenten de BRP niet zelfstandig aanpassen en verloopt dit via het OM.

4.1. Politieke context

De forse stijging van het aantal signalen van schijnerkenningen heeft geleid tot meer politieke aandacht voor dit vraagstuk. Op 11 december 2024 verscheen het NRC artikel ‘Eén man, 25 baby’s: schijnkinderen zijn een nieuwe manier om verblijfspapieren te krijgen’[6] waarop twee sets Kamervragen[7] volgden. Op 9 maart

[5] Op grond van artikel 2.34 wet Brp
[6] Eén man, 25 baby’s: ‘schijnkinderen’ zijn een nieuwe manier om verblijfspapieren te krijgen - NRC
[7] https://zoek.officielebekendmakingen.nl/ah-tk-20242025-1303.html

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Regulier en Nat.

Datum
3 april 2026

Onze referentie
7475432

2026 heeft De Telegraaf het artikel 'Fraude met kind-erkenning levert vreemdelingen verblijfsvergunning op, ongrijpbaar web van nepvaders'[8] gepubliceerd. Deze berichtgeving heeft de politieke aandacht voor schijnerkenningen vergroot en heeft geleid tot vragen vanuit de Kamer. Daarnaast speelt mee dat het onderwerp raakt aan migratie, nationaliteit, fraude en kinderbescherming, waardoor de politieke en maatschappelijke gevoeligheid groot is.

4.2. Financiële overwegingen
Een deel van de voorgestelde maatregelen kan worden uitgevoerd binnen de bestaande financiële kaders. Voor meer structurele maatregelen, zoals wetswijzigingen en centralisatie van loketten en het inrichten van een expertiseteam, zullen extra uitvoeringslasten ontstaan. Hiervoor zal nadere budgettaire dekking moeten worden gevonden.

4.3. Juridische overwegingen
Artikel 1:205 van het Burgerlijk Wetboek biedt een grond voor de vernietiging van erkenningen door de rechter. Deze mogelijkheid wordt nu echter nog niet benut. Voor structurele verankering van de te verkennen (lange termijn)maatregelen zijn wetswijzigingen noodzakelijk, onder meer om het aantal loketten te beperken, aanvullende eisen te stellen en de IND de bevoegdheid te geven om een verzoek tot vernietiging in te dienen. Daarbij moet steeds zorgvuldig worden afgewogen mede ook gelet op de doelmatigheid, hoe nieuwe maatregelen zich verhouden tot het belang van het kind, de rechtszekerheid en de positie van bonafide ouders voor wie erkenning een legitiem familierechtelijk instrument is. Voor de uitwerking van de maatregelen uit het coalitieakkoord ligt het voor de hand om deze onder te brengen in een integraal plan van aanpak, onder gezamenlijke verantwoordelijkheid van u beiden. Binnen dit plan wordt langs twee wetgevingssporen gewerkt: een civielrechtelijk spoor voor wijzigingen in Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en een strafrechtelijk spoor voor eventuele aanvullende strafbaarstelling of normering. Deze sporen worden in samenhang uitgewerkt en dienen elkaar te versterken.

4.4. Krachtenveld
JenV, BZK, gemeenten, IND, OM, NVVB, VNG, kinderen, ouders en bonafide gezinnen.

4.5. Communicatie
De Tweede Kamer wordt in april geïnformeerd over de aanpak van schijnerkenningen. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen maatregelen op korte termijn en maatregelen die nadere uitwerking vergen. U zegt toe de Kamer te informeren over de planning ten aanzien van de beoogde wetswijzigingen in de loop van het tweede kwartaal van 2026.

5. Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

5.1. Toelichting
De persoonsgegevens van de ambtenaren zijn niet openbaar ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

[8] Schijnerkenning fraude: hoe Nederland dit probleem aanpakt | De Telegraaf